

Luottolako, högslätt, jokk-
moks, en, jokk moks lpmes
tg, Norrb. l.

Luottö-lätkö

8 G/266.

En jämn, men stening högslätt,
mångfärgade stenar. Luottö,
gen. luottö (utan förmindring)
av obekant betydelse.

X. Grundström 1927. S. 0016